

Svensk Bretonklubb
Org.nr 802414-1833
Rasklubb inom SKF

ISSN3035-7993 (Print)
ISSN 3035-7993 (Online)

BretonBladet

Nr 2026 - 2

Ordföranden har ordet

Svensk vår är helt oslagbar! Allt är så fantastiskt vackert! Denna vår, som startade ovanligt tidigt i hela landet, som sen kom av sig av ett kyligt bakslag, blev ju en ovanligt lång tid med denna fantastiska grönska i nästan oändligt många nyanser. Varje gång jag har gått ut med hundarna har jag njutit till fullo. Sen tycker ju självklart vi jägare, att hösten är den roligaste säsongen! Det är synd om alla som inte jagar, det är många av dem som tycker att hösten är så deprimerande.

Den här tiden på året, när det inte är någon form av jakt med hund, får vi passa på att jobba lite extra med dressyr. Själv sliter jag en hel del med stoppet, som inte fungerar riktigt som det ska med min yngsta hund. Det gäller att ha fantasi nog, att träna på olika situationer som är lika roliga och triggas hunden lika mycket som ett uppflog. När dressyren sitter som den ska, ska ju våra fågelhundar stanna i alla situationer! Alltid, alltid, alltid! Det är bara att kämpa på!

Passa även på att träna apport i alla former! Det räcker inte, att bara träna en enkel kastapport, liknande den som utförs på jaktproven. Målet med apportträningen är, att våra fågelhundar ska klara av att utreda en svår jaktsituation. Fågeln kan ha flugit långt efter skottet. Så även i apportträningen gäller det att ha fantasi, och ständigt träna svårare och svårare. Dessutom måste vi komma ihåg att apport är en färskvara, som måste tränas kontinuerligt även på äldre hundar, även om det inte krävs lika intensivt med dem. Apportkommittén börjar en artikelserie i detta BretonBlad, med syfte att inspirera till mer apportträning (sid 9).

Tack och lov, är våra Bretoner ovanligt friska och sunda hundar. De har färre kända sjukdomar än de flesta andra raser. Men vi har ju haft en hel del diskussioner om ärftlig katarakt (=gråstarr) hos Bretoner sen i julas. Det är viktigt att vi är transparenta, kloka och tar hänsyn till katarakt och övriga sjukdomar och defekter vid avel. Samtidigt måste vi använda sunt förnuft. Avelskommittén har fördjupat sig i angående katarakt och LTV (missbildning i rygglutet) och därefter tagit fram nya rekommendationer för avel (sid 8).

Många av klubbens medlemmar har ett stort intresse av fjälljakt och möjligheten att vistas på statlig mark i fjällområdet. Frågor som rör mar-

kanvändning, rennäring, jakt och friluftsliv diskuteras för närvarande intensivt i den politiska debatten. För oss i Bretonklubben är det viktigt att det även framöver finns goda möjligheter att bedriva jakt, jaktprov och hundträning i fjällmiljö. Samtidigt har vi stor respekt för, att alla olika intressen ska kunna samsas om användningen av fjällområdena. Vi hoppas att framtida beslut säkerställer långsiktiga lösningar där jakt, friluftsliv, turism, rennäring, skogsbruk, gruvdrift och andra verksamheter kan samexistera på ett sätt som fungerar för alla berörda parter.

Här kommer en påminnelse om att vi efterlyser en ny ordförande. Efter nästa årsmöte kommer jag sluta såsom ordförande, men jag fortsätter gärna med annat arbete inom Bretonklubben. Det finns garanterat många medlemmar ute i landet som skulle vara bra ordföranden, men valberedningen känner inte alla. Därför ber vi er alla om hjälp. Skicka ditt förslag på ordförande till valberedning@breton.se!

Nu vill jag passa på att önska er alla en riktigt härlig sommar! Se till att vara ute och njuta av den underbara svenska sommaren!

Glad Midsommar!

// Anna

Datum för höstens Jaktprov

Bretonklubben har i vanlig ordning planerat jaktprov under hösten.

• Sidsjö, skog	20-21 augusti
• Gräftåvallen, fjäll	22-23 augusti
• Mittådalen, Drent-prov, fjäll	21-23 augusti
• Klimpfjäll, fjäll	12-13 september
• Ervalla, SKF prov, fält	12-13 september
• Pirtti, fjäll	12-13 september
• Dundret, fjäll	19-20 september
• Björkliden, Jörn, skog	25-27 september
• Alingsås SKF prov, fält	3-4 oktober
• Trossnäs, fält	7-8 november
• Långtora, fält	21-22 november

Välkomna till Breton-SM-Skog + kvalitetspartier i Björkliden, Jörn 25-27 september

Välkommen till fjällprov i Gräftåvallen 22-23 augusti

Ett klassiskt prov i Jämtland som har arrangerats av Bretonklubben i mer än tio år.

Anmälan och mer information i SKK Start

Möjlighet för träning 21 augusti

En bok om det vi alla vill uppnå - att jakten verkligen fungerar

Text och foto: Maria Timgren

Varför är det där med träning av stående fågelhund så svårt ibland?

Varför fungerar det inlärda i vissa situationer - men inte i andra?

Hur kan lydnaden vara god i vardagen, men försvinna helt i vilt situationer?

Och varför jagar vissa hundar plötsligt på egen hand, trots både träning och erfarenhet?

Den typen av frågor är välbekanta för de flesta av oss. Ofta handlar det inte om brist på engagemang eller vilja - utan om att träningen sker vid fel tillfällen, i fel sammanhang eller utan en tydlig förståelse för hur hundens beteenden faktiskt formas.

I vår lanserades Fågelhundsboken på svenska - en handbok som tar ett helhetsgrepp om just dessa utmaningar. Bakom boken står den finländska proffstränaren Mika Harju tillsammans med sin fru Katja Pyrhönen-Harju och bretonägarna Maria och Lauri Timgren. I Fågelhundsboken presenteras en genomarbetad steg-för-steg-metod som vuxit fram ur decennier av praktiskt arbete med stående fågelhundar.

Som en av författarna, och som bretonägare och jägare, vill jag berätta varför vi skrev den - och vad den faktiskt handlar om.

Från egna utmaningar till ny metod

Det började med en julklapp. År 2016 fick Lauri välja mellan en jakthund och en resa till Italien. Resan blev aldrig av. Våren 2017 flyttade bretonvalpen Benito in - och därmed var riktningen given.

Valptiden gick fint, tyckte vi. Beni var lugn i stadsmiljö och lyhörd hemma. Men när hösten kom, tillsammans med skog och fågel, förändrades allt. Det vi hade lärt honom verkade plötsligt vara försvunnet. Han sprang efter rådjur, stötte fågel utan att invänta oss och ignorerade våra signaler.

Vi förstod inte varför.

Kontakten med Mika Harju i Finland blev en vändpunkt. Med över 30 års erfarenhet av fågelhundsträning på proffsnivå hade han sett samma problem många gånger tidigare - och utvecklat ett annat sätt att förstå dem.

Med hans hjälp byggde Lauri upp ett fungerande samarbete med Beni, och senare hjälpte han mig då jag stötte på andra utmaningar med min bretonhane Rickardssons Idi. Genom de här erfarenheterna och nästan oändliga diskussioner om hundträning blev det tydligt att Mika hade identifierat något avgörande: vikten av att utveckla och styra hundens "motor" - dess varvtal - redan från tidig ålder, i stället för att senare försöka kontrollera en jaktlust som redan gått på högvarv.

Samtidigt insåg vi att detta inte var något som enkelt kunde förklaras i ett enstaka samtal. Det krävdes något mer sammanhållet. Det krävdes en handbok.

Inte en samling tips

Fågelhundsboken är inte en lista med råd och enskilda lösningar. Det är en genomtänkt metod där alla delar hänger ihop. Fokus ligger på att du som förare ska förstå din roll i det hela och varför du gör något - inte bara hur.

Boken följer hundens utveckling från nyinflyttad valp till färdig jakthund. Den innehåller praktiska övningar, tydliga mål för olika åldrar och ett omfattande videomaterial från verkliga situationer. Här visas både när träningen fungerar - och när den inte gör det, med särskilt fokus på att läsa hundens kroppsspråk och sinnesstämning.

Samarbetstriangeln - belöning, kontroll och varvtal

Kärnan i metoden är det vi kallar Samarbetstriangeln: belöning, kontroll och varvtal. För att samarbetet ska fungera måste alla tre delar vara i balans.

Begreppet varvtal är centralt. Det beskriver hundens inre intensitet - vi kallar det dess motor. På låga varv är hunden lugn och mottaglig. På höga varv är den fokuserad jägare - driven av instinkt och energi.

En stående fågelhund är avlad för att arbeta på höga varv. Det är en styrka - men också en utmaning.

Med Beni var vårt misstag var att vi nästan uteslutande tränade på låga varv: hemma, på promenader och i lugna miljöer. När vi sedan mötte verkliga jaktsituationer fungerade ingenting. Hunden hade helt enkelt inte lärt sig uppgifterna i rätt sinnesstämning.

Det vi senare förstod är avgörande: en hund överför inte automatiskt lydnad från lugna situationer

till jakt. Varje moment måste tränas i det sammanhang där det ska fungera, och hunden behöver lära sig hantera och växla emellan sina varvtal.

Beprovade resultat

Metoden bygger på Mikas mångåriga arbete, där han successivt utvecklat och omprövat sina teorier kring varför hundar beter sig som de gör.

Resultaten är tydliga. Mika upplever själv att hans hundarna får mer kraft och är mer pålitliga i sitt utförande. Inom de kennlar där metoden använts konsekvent har över 80% av hundarna meriterats på jaktprov under de senaste 10 åren, med långt över 100 förstapris och flera jaktchampions.

Boken lanserades i Finland 2023 och har sålts i över 1 000 exemplar. Flera uppfödare använder den idag som stöd för sina valpköpare. Responsen är tydlig: träningen får struktur, förståelsen ökar - och behovet av att "gissa sig fram" minskar.

Varför Bretonklubben?

Som bretonägare, jägare och medlem i klubbens avelskommitté känns det naturligt att introducera boken här.

Som så många andra stående fågelhundar är bretonen en energisk, självständig och instinktsstark ras. Det är egenskaper som gör den till en fantastisk jakthund - men som också ställer krav på föraren.

Min egen hane, Rickardssons Idi, har två första- och två andrapris i elitklass i de svenska fjällen. Han är en otrolig jakthund - men på vägen dit gjorde jag träningsmässiga misstag som än i dag påverkar vårt samarbete negativt. Inte på grund av att jag inte försökte. Jag förstod helt enkelt inte hur olika delar byggde upp en helhet, och byggde därför upp träningen delvis på fel sätt.

Med vår unga tik Lill-Gemons Valkyria, "Yra" känns det annorlunda. När jag ser henne arbeta i fjällterrängen finns en annan trygghet - en förståelse för vad vi faktiskt bygger tillsammans.

Som Mika uttrycker det: en vältränad hund presterar på sin nivå oavsett miljö och störningar. En hund med bristfällig träning fungerar bara när förutsättningarna är gynnsamma. Det är den förståelse, känsla av tillit och resultatmässiga skillnaden vi vill hjälpa fler att uppnå.

En bok om samarbete i praktiken

Fågelhundsboken handlar i grunden om det många av oss strävar efter: att jakten ska fungera - inte bara ibland, utan även när det verkligen gäller.

I kommande nummer av BretonBladet fördjupar vi oss i några av bokens centrala delar: filosofin bakom metoden, apportens betydelse i träningen av en stående fågelhund, samt begreppet varvtalsväxling och varför det är centralt.

Målet är enkelt - men ambitiöst: att ge fler ekipage verktyg att bygga ett samarbete som håller, hela vägen från valp till färdig jakthund.

Vilka problem kan man undvika genom att träna rätt från början?

En hund som...

- ✓ ...inte apporterar pålitligt i jaktsituationer
- ✓ ... kräver starkt kontrollerande för att inte springa efter fågel
- ✓ ...kräver konstant tillrättavisning under jakt
- ✓ ...jagar alltför självständigt

Genom att förstå filosofin bakom metoden och se konkreta träningsförslag kan man även få tankar och verktyg för att arbeta med dessa problem och fler (bl a trög avance, ovilja att apportera i vatten) hos en vuxen hund.

Vem är handboken för - och inte för

För dig som:

- ✓ vill göra rätt från början med första fågelhunden
- ✓ vill lyckas bättre och enklare än med förra hundens
- ✓ vill förstå vad som ligger bakom hundens beteende
- ✓ är beredd att jobba och satsa på träningen
- ✓ vill ha en tydlig struktur i träningen
- ✓ vill ha en hund som är pålitlig och lätt att jaga över
- ✓ vill bygga upp ett starkt respektbaserat samarbete

Inte för dig som:

- ✗ söker snabba lösningar
- ✗ inte vill lägga tid på träning
- ✗ är inte beredd att använda både belöning och kontroll
- ✗ inte är nyfiken på nya träningstankar
- ✗ redan har en metod som du tror på till 100%

Fågelhundsboken finns att beställa på fagelhundsboken.se.

Tryckt format: 1 690 kr. Digitalt format: 1 490 kr.

Bretonklubbens medlemmar får 20% rabatt. Bretonklubbens medlemsnummer fungerar som rabattkod.

Från Avelskommittén

Valpannonsering genom Bretonklubben

Våra bretoner är bland de sundaste och friskaste av alla hundraser. Vi som har bretoner vet det och veterinärstatistiken genom Folksam och Agria säger det. Vid avel av rashundar där man strävar efter att optimera vissa specifika egenskaper finns en inneboende risk att även icke önskade gener ansamlas. Detta har gjort att det i många raser uppstått problem med ärftliga njursjukdomar, ärftliga hjärtsjukdomar, ärftlig epilepsi och många varianter av ärftliga ögonsjukdomar. En känd, oftast lindrig ärftlig ögonsjukdom är grå starr (katarakt). Ett fåtal svenska bretoner har nu visat sig ha katarakt av troligt ärftlig typ. Bretonklubben har därför efter mycket noggrann genomgång av detta område, och efter samråd med expertis och uppfödare beslutat att ändra kriterierna för valpannonsering genom klubben. Ett annat område som varit högaktuellt en längre tid är förekomsten

av förändringar i ländryggradens kotor - LTV. Stora undersökningar har visat på samband mellan icke önskade kotförändringar och HD. SKK har tyvärr ännu inte något program för kontroll av ryggar. Vi önskar att alla uppfödare redan nu tar med rygghälsan i sin avelplanering. Svensk Bretonklubb har tagit fram anvisningar för detta som i huvudsak baseras på den finska Bretonklubbens och den finska kennelklubbens metoder och arbete. Detaljer kring detta kommer att framgå i ett separat dokument se - länk nedan.

Genomförda ändringar syftar till att minska risken för att grå starr (katarakt) sprids inom rasen och vi hoppas och tror att vi genom att ökad uppmärksamhet på rygg och höftstatus på sikt får ännu starkare, friskare och snabbare bretoner.

Bretonklubbens nya krav för valpannonsering gäller från 1 oktober 2026.

Samtliga kullar måste uppfylla Svensk Kennelklubbs regler, riktlinjer och lagar

- Föräldrarna uppfyller kraven i SKK:s regler för uppfödare
- Föräldrarnas HD-status ska vara känt (HD D och E är alltid diskvalificerande)
- Föräldrarna har inga kända psykiska eller fysiska defekter
- Ingen av föräldrarna får ha bekräftad kortikal katarakt, bakpolskatarakt eller nukleär katarakt.

Svensk Bretonklubbs riktlinjer för god avel.

- Alla SKK:s regler för avel, se ovan
- Föräldrarna ska ha HD: A eller HD: B
- Kullen skall ha ett beräknat HD-index på lägst 100 vid parningstillfället om index finns.
- Föräldrarna ska vara ögonlysta enligt ECVO och under punkt 15 i ECVO- protokollet ha diagnosen "Unaffected" avseende katarakt. Obs att veterinärens utlåtande till SKK kan ha varierande lydelse och ibland vara något svårtolkat. Avelskommittén bistår vid behov.
- Föräldrarna ska ha erövrat minst ett 2: a pris i unghundsklass/öppenklass på jaktprov
- Föräldrarna ska ha uppnått minst " Good" på utställning i jaktklass eller öppenklass.
- Känd LTV status enligt INCOC (Finska Kennelklubbens bedömningstjänst för ryggröntgen) är önskvärt men inte ett krav. När SKK tar upp bedömning av LTV förväntas det bli ett krav.

Obs: Kravet på ögonlysning enligt ECVO och känd LTV-status enligt INCOC eller annan kennelklubb gäller inte för utlandsregistrerade hundar - avsaknad av dessa fakta ska framgå i annonsen.

Mer information om LTV hittar du här: <https://www.breton.se/avel/halsa/ltv>

Apportering börjar långt innan apporten

Text och foto: Patrich Orresol

För en breton är apporteringen mer än ett moment - den är en del av samarbetet mellan hund och förare. Men vägen till en trygg och pålitlig apportör börjar för mig hemma på köksgolvet, i leken, i vardagens små byten och i valpens spirande lust att bära.

Under 2026 ska jag försöka visa hur vår Trixx, född den 11 mars, utvecklas från liten valp till en fungerande apportör vid både jakt och jaktprov. Det här är inte en manual och inte heller några tvärsäkra svar men det är mitt sätt hur jag jobbar med valpen och hur apporteringsarbetet faktiskt kan börja, långt innan hunden möter de mer formella kraven.

Redan nu tränar vi varje dag, även om Trixx själv inte har en aning om det. För henne handlar det om lek, godis och beröm. Just där finns också en viktig poäng: den första grunden för apportering är enkla situationer där valpen får känna att det lönar sig att hålla och bära, oavsett vad hon bär, när Trixx kommer stolt med något i munnen får hon beröm, oavsett om det råkar vara en boll, en leksak - eller hennes personliga favorit, toalettborsten, till mattes stora förtret. Just den där glädjen i att bära vill jag ta vara på, eftersom det är där grunden läggs.

Hon bär gärna både bollar och andra leksaker, men precis som många valpar vill hon gärna behålla sina fynd själv. Därför jobbar vi just nu med enkla byten: hon lämnar ifrån sig det hon har och får något annat i gengäld, ofta en godbit. På så sätt blir avlämningen aldrig en konflikt, utan en positiv

del av leken. För mig är det viktigt att allt fortfarande känns roligt helt utan krav. Även när hon bär på "fel" saker får hon beröm först, och sedan erbjuder jag något mer lämpligt i utbyte.

Har också börjat med lekfullt "grip". Utan kommando håller jag fram ett föremål och låter henne ta det i munnen. Det fungerar förvånansvärt bra med det mesta - till och med en kött hammare i aluminium.

Apportering är en viktig del av bretonens arbete, och en pålitlig apportör gör stor skillnad både under jakt och på prov. Samtidigt blir en hund inte en färdig apportör av sig själv - det krävs många små steg, mycket tålamod och träning.

För vår del börjar resan här, i vardagens små ögonblick, där en valp får upptäcka att det är både roligt och lönsamt att bära, komma in och samarbeta. Det ska bli spännande att se vart den vägen leder oss under året.

Rapport från bretonträff i Boden 2026

Text och foto: Stig-Åke "Pigge" Göransson

Den traditionsenliga bretonträffen ute på Grangärda en mil utanför Boden är genomförd. Ett veritabelt skitväder, 12-13 grader och strilande regn under stora delar av träffen skrämde nog bort en hel del som hade tänkt delta i träffen. Nu begränsades deltagarantalet under de två dagar träffen pågick till ett 20 tal människor och 10 hundar. Trots det urusla vädret mötte vi väldigt glada och trevliga människor och hundar.

En krydda i det hela var att vi fick uppleva en hel del glada barn under mötet. Åldern varierade också väldigt, från den yngsta deltagaren på 7 veckor till åldermannen på 79 år.

Många trevliga möten uppstod. Tips och goda råd om fostran och dressyr delades generöst med sig från de mer erfarna till dem som hade yngre hundar och till och med sin allra första bretonhund. Mycket trevligt.

Den under träffen obligatoriska jaktdressyrkursen genomfördes också, under ledning av den mycket skickliga och omtäckta instruktören Saila Suorsa. Under dag ett gick programmet ut på kontaktövningar, att hantera sin hund, följ mig och stadga. Dessutom genomfördes övningar i inkallning, både motiverad och under störning. Dagen avslutades med genomgång och förevisning av lydnessapport. Naturligtvis fick deltagarna själva pröva på apportträning för att se hur långt de kommit i arbetet med sin hund.

Dag två präglades i huvudsak av specialträning för stående fågelhundar. Mycket bra övningar. Bland annat tränades stopp både på uppflygande konstripa och stopp när hunden förföljer ett vilt, i det här fallet ett torkat kaninskin. Men också sekundering, avance med avanceplatta och spår tränades. Det sistnämnda en mycket uppskattad övning

av både hundar och förare. Träningsdagen avslutades med en apportövning från en apportruta. Imponerande vad duktiga hundar vi fick se under dressyrkursen.

Som brukligt avslutades träffen med en tävling där samarbetet och kontakt mellan hund och förare var kravet. Segrade gjorde den erfarna föraren Hanna Sundvall med sin unga korthåriga vorsteh Kola. Detta i mycket hård konkurrens främst av Jocke Näsval och hans 2-åriga bretonhund Ture. På tredje plats kom en i bretonkretsar mycket känd Kirunabo vid namn Ronny Jansson och hans 11 månader gamla breton Vistas.

Eftersom tävlingen är öppen för alla raser utropas den bäst placerade breton till bretonmästare, i det här fallet Jocke med sin Ture, trots att de i slutändan fick ge sig mot Hanna och Kola. Stort grattis till samtliga pristagare.

Ett från hjärtat stort tack till samtliga som trotsade vädrets gudar och deltog i årets bretonträff. Underbara människor och hundar.

Ett jättetack till Dig Saila. Vi har kamperat tillsammans i 22 år på dessa dressyrkurser för Bretonklubben. Jag kan inte tänka mig en bättre instruktör för oss bretonägare.

Skitjakt på Er go vänner.

Bretonhälsningar
Stig-Åke "Pigge" Göransson
Regionombud

från Bodenträffen

Smedgattu Frans

Text och foto: Ida-Lisa Svärd

Jag minns dagen när jag fick ett meddelande från Bibi Staaf från Smedgattu Kennel, hennes tik väntrade valpar. Jag hade, utan Andreas vetskap, skrivit till flera uppfödare med ett mål, en ny familjemedlem trots Andreas pälsallergi. "Allergi går över om man utsätts för den" tänkte jag. När vi pratat om hund tidigare så fanns det ett krav från Andreas sida, då han jagat hela sitt liv med olika fågelhundar så hade han hittat favoriten i breton.

Om vi någonsin skulle skaffa en hund så skulle det vara just en breton. Vi förklarade allergisituationen för Bibi som var väldigt tillmötesgående och förstående över det och lät oss hälsa på valparna flera gånger innan för att testa den eventuella "allergin". Som tur är så märkte Andreas inte av någonting och vi tingade en hane.

Den första hösten med Frans gick mest ut på att skapa skogsvana och följa med när de stora hundarna jagade. Hösten därpå hade vi verkligen sett fram emot men tyvärr blev det ett riktigt dåligt fågelår. Inte alls så många träningssituationer med fågel som vi hoppats på. Det blev i stället fokus på att träna reviering och apport. Året därpå däremot blev en riktig guldhöst och vi sköt närmare 40 fåglar för honom.

Vi beslutade oss i alla fall för att testa på jaktprov, "bara för att". Andreas tog sig i väg till Tossåsen men där blev det varken fågel eller utmärkelser. Därefter beslutade vi oss för att åka till Lofsdalen som ligger relativt nära Mora.

Spända och nervösa begav vi oss upp mot fjället tillsammans med de andra. Vi lottades till näst sista släpp. Det blev en lång väntan med en otålig hund. Det var en pangdag med strålande sol men ganska kraftig vind. Det fina vädret gjorde dessvärre skaren förrädisk. Dagen fortskred och föret blev tyngre och tyngre. Lyckligtvis bekommer inte det Frans särskilt mycket eftersom han var i fin form efter vårens skid- och skoteråkning. Stora fina sök men tyvärr fågelfritt i första släppet. Ena hunden efter den andra föll ut från startfältet och snart var det dags för Frans igen. Vi hade nu tagit oss upp mot fjället i hopp om att fågeln satt högre upp. Och det gjorde den. Med perfekt utsikt ser vi Frans tvärstanna och markera fågel. Strax därefter ser vi också ripan. Andreas och domaren tar sig fram till Frans som reser fågeln, domaren avlossar knallpistol och Frans sätter sig. Apport anordnas och Frans hämtar och lämnar fågeln. Själv kan jag knappt andas under hela förloppet. "Sköt er nu grabbar" gick om och om igen i mitt huvud. Några i gruppen gratulerar och jag ser frågande ut: vadå? "Ja det där blir pris, utan

tvivel".

Under kvällens gemensamma middag tilldelas Frans sitta första 2:a pris. Vi var så stolta att vi kunde spricka. Det här var 2024. Året därpå fick vi förhinder och kunde tyvärr inte delta.

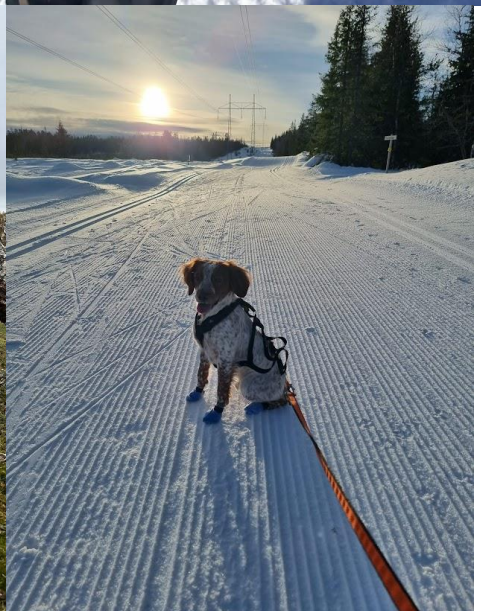
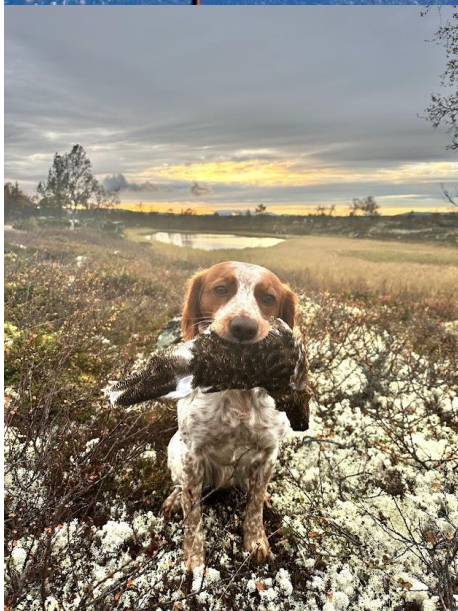
"Dagens hund". Så lød domaren ord i slutet av lördagens prov i Lofsdalen 2026. I det första släppet hade han ett tomstånd, och vi tänkte "jaha nu åker vi ut", men vi fick en chans till. Kanske var det för att Frans hade otrolig motivation och motor hela dagen, dessutom fågel i vartenda släpp efter det. Vi fick till slut ihop en timmes släpptid vid dagens slut. Hoppet levde om ett förstapris... men skulle det räcka? Väl tillbaka på lägergården arrangerades det prisutdelning för allihop då några av oss skulle åka hemåt. Efter fina vitsord var det två riktigt stolta ägare som tillsammans med Frans fick ta emot dagens enda 1:a pris! Att han kan vara dryg, energisk och väääldigt pratglad till vardags glömmar man bort i sådana här stunder. När han bara levererar och levererar och levererar.

Till vardags är Frans en familjemedlem som följer med vad vi än gör eller åker. Han är en excellent träningskompis i löp-, cykel-, och skidspåret. Dessutom tycker han om att åka SUP och båt. Förra året "lärde" han sig simma, något han tidigare tyckt varit lite jobbigt. Eftersom vi gillar att fiska får han ofta följa med även på det, men då lär man se upp med fångsten då färsk fisk är en favorit för Frans. Jag kommer inte ihåg hur livet var innan vi skaffade Frans, men jag vet att vi inte kan föreställa oss ett liv utan honom. Förhoppningsvis har vi många år kvar både i skogen, skidspåren och på fjället med Frans.

Frans,
det är ju jag

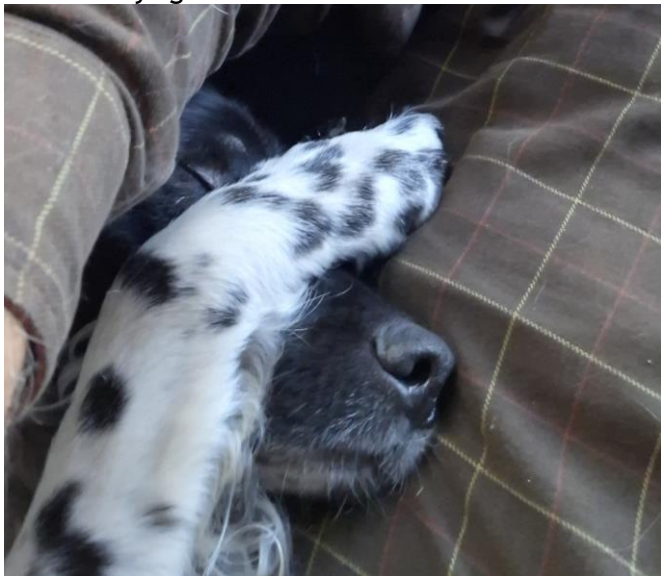
Den gladaste hunden någonsin

Text och foto: Stig Åke "Pigge" Göransson

Allt började med ett samtal på min telefon. Birgitta Rådman, vår redaktör för BretonBladet, och hennes man befann sig i Boden. De tog kontakt med mig. Ett mycket trevligt möte uppstod på ett kaffe i innerstaden av Boden. Mitt under fiket utbrister plötsligt Birgitta, att hon ser fram emot nästa jaktberättelse från mig, för att publiceras i BretonBladet. Lite paff blev jag, hade inte tänkt skriva någon berättelse i juni, endast en rapport från bretonträffen i Boden.

Hur som helst, tanken hade slagit rot men också suget efter att skriva. Min härliga bretonhund Speedo hade ju inte fått vara med så mycket i mina berättelser i BretonBladet.

Ni skall veta att Speedo är den absolut gladaste och mest hussebundna hund jag någonsin har haft förmånen att få äga. Han är utan tvivel inte den mest intelligenta hunden jag har haft. Vad spelar det för roll egentligen? Jakten fungerar bra och vi har det mysigt och kul tillsammans.

Jag skall berätta om några av de episoder Speedo och jag har ställts inför.

Vi var uppe på berget Rovavaara där vår jaktkoja är belägen, ca 4 mil söder om Gällivare. Jag blev tvungen att åka in till samhället i ett akut ärende. Anders, sonen, skulle under min bortavaro jaga med Speedo som vid tillfället var inne på sitt tredje år. Jag vet att Anders gick ut i ett område längs en myrkant där det nästan gick att garantera fågelkontakt. Samtidigt körde jag på en skogsbilväg minst 500 meter från platsen där Anders befann sig.

När jag har kört någon kilometer ringer plötsligt min mobil. Det är Anders som klarar ut för mig att Speedo har stuckit och lämnat honom. Han ser på GPSen att han är på väg mot mig och bilen. Jag stannade bilen och väntade, och väntade. Efter en som jag upplever det lång tid ser jag Speedo

komma springande längs skogsbilvägen. Jag blir både glad och ledsen över upplevelsen. En enmanshund konstaterar jag, men en otroligt lojal sådan.

Jag mötte Speedo och tog honom i famnen. Vilken kämpe slog det mig, han har förföljt mina spår i flera kilometer. Är det bra eller dåligt? Jag ställer mig själv frågan. Naturligtvis är jag glad, men framtiden med jakt tillsammans med kompisar?? Jag körde tillbaka Speedo till Anders. Sonen var inte särskilt glad. Hur som helst Speedo fick fortsätta att jaga med Anders. Den här gången verkade allt gå enligt plan.

Resultatet blev kanske inte det tänkta. Jag hade talat om för Anders att apporten på Speedo fungerade men inte helt bra, Speedo var väldigt hård i munnen.

Det visade sig att Anders sköt en fin orrtupp som Speedo skötte riktigt bra enligt sonen. Fast stånd, lugn i uppflog och skott. Sedan bröt Anders naturligtvis mot pappas instruktion. Han skickade Speedo på apport efter orrtuppen.

Resultatet blev att Speedo vägrade att apportera bytet till Anders. Lock och pock hjälpte inte. Speedo gick helt enkelt undan med sitt byte hela tiden. Slutligen åt han helt enkelt upp bröstet på den nedfällda orrtuppen.

Trots upprepade inbjudningar till jakt med Speedo, vägrar Anders att överhuvudtaget jaga över honom. Detta trots att jag rent fysiskt har bevisat att Speedo bär fram fällt vilt till mig. Kränkt jägare? Kanske? En enmanshund, absolut.

Skitjakt på Er Go vänner.

Bretonhälsningar
Stig-Åke "Pigge" Göransson
Regionombud Norrbotten Östra.

Venatu One More Love - Ava

En fin och mångsidig allround kamrat i skogen.
Mycket energi men även cool och avslappnad efter en arbetsdag.

Monica Lundberg lycklig ägare.

Hälsning från redaktören

Så var ännu ett BretonBlad klart.

Hoppas att Bladet ger bra läsning och inspiration.
Och så hoppas jag naturligtvis att ni får det gott
med era hundar i sommar.

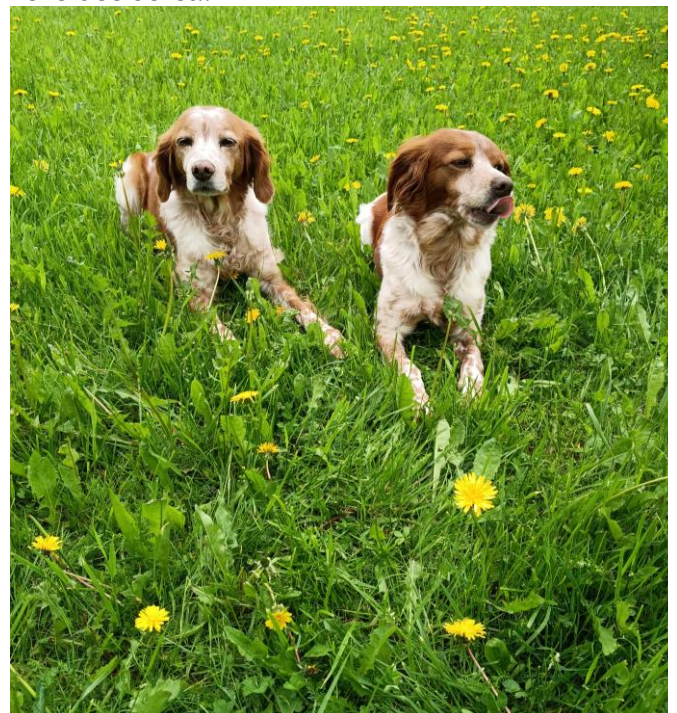
Gör som mina hundar, ta en paus i det gröna eller
ta en tupplur i hängmattan om ni har en sådan.
Läs/lyssna på, en bok, kanske Fågelhundsboken.
Läs om den på sidorna 4 - 7.

Vill ni veta mer om Orresols Trixx och hennes ap-
porteringsträning och vad som väntar finns det för-
utom artikeln i Bladet, allt eftersom, mer och mer
info på orresols.se.
Där hittar ni också Trixx mamma Diva och Trixx
”mostrar”.

Gamla BretonBlad kan ni också gotta er med. Sök
då på klubbens hemsida under fliken BretonBlad.
Det finns ganska många att välja på och jag lägger
till fler äldre Blad allt eftersom. Men jag gör det
när tiden medger och vädret tillåter, dvs inte när
solen skiner och sommaren är som bäst.

Sedan kan ni ju också testa klubbens recept, för ni
ska väl äta lite gott i sommar.

Av bilden kan man tro att Tilde redan smakat på
någon godsak från receptbanken, men för hennes
och Millans del får det bli hundgodis. Det är smas-
kens det också.

Tar Millan och Tilde till hjälp att skicka en somrig
hälsning till er alla.

// Birgitta

Avs: Svensk Bretonklubb
c/o Birgitta Rådman
Kallsta 155
83692 LIT

Svensk Bretonklubb

Rasklubb inom Specialklubb för Kontinentala
Fågelhundar

E-post: ordforande@breton.se

E-post: info@breton.se

E-post: bretonbladet@breton.se

E-post: webmaster@breton.se

E-post: medlemsansvarig@breton.se

E-post: sekreterare@breton.se

E-post: kassor@breton.se

E-post: jaktprov@breton.se

Medlemsavgift **2026**

Huvudmedlem (digital tidning): 500 :-

Huvudmedlem (papperstidning): 600 :-

Familjemedlem (digital tidning): 100 :-

Vill du bli medlem eller har nya kontaktuppgifter, gå in på klubbens hemsida för registrering/ändring.

Medlemsansvarig kan också bistå vid behov.

Medlemmar kan delta i klubbens olika aktiviteter mm. Det är också krav på att vara medlem i Bretonklubben (eller annan SKF-klubb) för att få starta på jaktprov.

Som medlem får du bland annat BretonBladet fyra gånger per år.

Tveka inte att kontakta någon i styrelsen eller ditt regionombud när du har något förslag eller undrar över något.

Stort Tack till våra sponsorer

